

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/36/2024
Identifikačné číslo spisu:	7612201927
Dátum vydania rozhodnutia:	17.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7612201927.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej, v spore žalobkyne SWAN, a.s., Landererova 12, Bratislava, IČO: 35 680 202, zastúpenej advokátom JUDr. Andrejom Garom, Štefánikova 14, Bratislava, IČO: 30 850 436, proti žalovanému Jozef Škerlík - DÁTOVÉ SLUŽBY, Košiarny briežok 10, Smižany, IČO: 37 179 471, zastúpenému advokátom JUDr. Romanom Škerlíkom, Letná 61, Spišská Nová Ves, IČO: 42 109 264, o zaplatenie 103 440,19 eura s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. februára 2023, č. k. 4Cob/168/2022-555 v časti výroku I. o potvrdení uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 7 687,60 eura, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. februára 2023, č. k. 4Cob/168/2022-555 v časti výroku I. o potvrdení uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 7 687,60 eura z a m i e t a .

II. Žalobkyňa m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“) výrokom I. rozsudku zo 4. mája 2022, č. k. 15Cb/29/2012-483 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 7 687,60 eura s príslušenstvom. Výrokom II. žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, výrokom III. rozhodol, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86 % a výrokom IV. rozhodol, že štát má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania vo výške 93 % a voči žalovanému vo výške 7 %.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že predmetom tohto sporu bol nárok žalobkyne na zaplatenie peňažnej sumy titulom zmlúv o poskytovaní verejnej telekomunikačnej služby prenájom okruhov a prístup na internet. Sporný bol celý uplatnený nárok, nakoľko žalovaný namietal platnosť zmlúv, dôvodnosť, aj výšku nároku. Za nesporné súd prvej inštancie považoval to, že medzi stranami došlo dňa 7. apríla 2010 k uzavretiu zmlúv. Uviedol, že mu nebol predložený Preberací protokol k

žiadnej zo sporných zmlúv, pričom podpisom Preberacieho protokolu mala v zmysle zmlúv začať plynúť doba trvania zmlúv s tým, že mala zaniknúť platnosť zmluvy uzavretej medzi stranami dňa 25. mája 2003 (pri zmluve o prenájme okruhov) a platnosť zmluvy uzavretej dňa 1. mája 2002 (pri zmluve o pripojení na internet). Žalovaný tvrdil, že k podpisu Preberacieho protokolu došlo dňa 1. septembra 2010, pričom žalobkyňa tieto tvrdenia nijako nerozporela ani nevyvrátila, na základe čoho dospel súd prvej inštancie k záveru, že k podpisu Preberacieho protokolu zmlúv došlo dňa 1. septembra 2010, a od uvedeného dátumu tak začali platiť zmluvy podpísané dňa 7. apríla 2010. Rovnako tak žalobkyňa nijako nerozporela a nevyvrátila sumu uplatnenú v rámci kompenzačnej námietky vo výške 3 984,40 eura, ktorá mala tvoriť nárok žalovaného voči žalobkyni z iného zmluvného vzťahu, preto aj túto výšku kompenzačnej námietky považoval súd prvej inštancie za nespornú.

3. Vo vzťahu k námietke žalovaného ohľadne platnosti uzavretých zmlúv súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je relevantná. Žalovaný oprel neplatnosť zmlúv o skutočnosť, že zmluvy mohol uzavrieť len koncový užívateľ, ktorý je spotrebiteľom. S uvedeným názorom sa súd prvej inštancie nestotožnil, pretože zákon č. 610/2003 Z. z. (ďalej aj „ZEK“) v znení platnom v čase uzavretia zmluvy v § 5 presne definuje, kto je užívateľ, koncový užívateľ a účastník, pričom z obsahu definície koncového užívateľa a účastníka je možné vyložiť, že zákon za koncového užívateľa považuje spotrebiteľa, pretože tento užíva službu bez jej ďalšieho poskytovania a nepoužíva ju na poskytovanie ďalšej služby, pričom účastník má uzavretú zmluvu o poskytovaní služby, avšak zákon mu nezakazuje ani nedefinuje, že by túto službu nemohol ďalej poskytovať alebo že by nemohol poskytovať prostredníctvom nej ďalšie služby. Táto definícia účastníka podľa § 5 ods. 7 bola podľa názoru súdu prvej inštancie definíciou, ktorá spadá pod žalovaného. Z označenia žalovaného v zmluve je nepochybne zrejmé, že zmluvu uzavieral ako fyzická osoba živnostník, pričom aj z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že služby získané uzavretím zmlúv mal záujem ďalej poskytovať a mal záujem prostredníctvom týchto služieb poskytovať ďalšie služby. Bolo teda zrejmé, že žalovaný pri uzavieraní zmlúv konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a zmluvy uzavrel v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej činnosti, preto je vylúčené, aby mal v danom zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že zmluvy boli uzavreté platne podľa § 43 ZEK.

4. K spornosti samotného predmetu zmlúv súd prvej inštancie uviedol, že z obsahu žalovaným uplatnených námietok je zrejmé, že spor sa týkal predmetu zmluvy prenájom okruhov, pretože podľa tvrdenia žalovaného práve predmetom prenájmu okruhov mala byť aj služba IPTV a routovanie multicastu. Predmet zmluvy pripojenie do siete internet žalovaným nijako namietaný nebol a nijako nebola namiataná ani kvalita pripojenia na internet. Pokiaľ išlo o vymedzenie predmetu zmluvy prenájom okruhov, súd prvej inštancie poukázal na to, že v zmysle § 24 ods. 1 ZEK prenájom okruhov je služba, ktorá spočíva v poskytnutí prenosovej kapacity medzi rôznymi bodmi tej istej alebo rôznych sietí a nezahŕňa prepájacie funkcie ovládateľné jej užívateľom. Žalobca nenamietal, že sa zmluvou zaviazal poskytnúť prenos z Košíc do Spišskej Novej Vsi, avšak namietal, že nie je jeho povinnosťou zabezpečovať službu IPTV, ktorá mala byť prenášaná. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že služba IPTV mala byť tým obsahom, ktorý sa prenášal v rámci okruhov prenajatých žalovaným, avšak nemal preukázané, že by uvedenú službu mala zabezpečiť žalobkyňa. Z výpovede svedkov, emailovej komunikácie ako aj znaleckého dokazovania vyplynulo, že ohľadom služby IPTV vystupovala tretia strana, spoločnosť Antik. Súd prvej inštancie však nemal preukázané, v akom zmluvnom vzťahu a s kým bola spoločnosť Antik.

5. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že vymedzenie predmetu zmlúv má následne vplyv aj na posúdenie okamihu ukončenia zmluvného vzťahu, a teda, na základe ktorého odstúpenia došlo k zániku zmlúv. Zánik zmlúv upravujú všeobecné podmienky žalobkyne v bode 14. V zmysle bodu 14.11 odstúpením od zmluvy táto zaniká v deň nasledujúci po dni, v ktorom bolo oznámenie o odstúpení doručené druhej zmluvnej strane. Samotná zmluva dôvody na odstúpenie neobsahuje a ZEK upravuje dôvody na odstúpenie vo svojom § 43 ods. 4, 5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že ako prvý odstúpil od zmlúv žalovaný, ktorý trval na tom, že k zániku zmlúv došlo dňa 30. septembra 2011, nakoľko do uvedenej lehoty žiadal odstrániť vady reklamované listom zo dňa 26. augusta 2011. Súd prvej inštancie sa s uvedeným názorom nestotožnil, pretože z obsahu listu zo dňa 26. augusta 2011 je zrejmé, že reklamuje

vady, na odstránenie ktorých poskytol žalobkyni lehotu do 30. septembra 2011. Predmetom reklamácie je chybné routovanie multicastu, ako aj kvalita služieb pri odstraňovaní chýb na zariadeniach set-top boxov Antik Juice. Súd prvej inštancie mal preukázať, že routovanie multicastu nebolo predmetom plnenia v zmysle zmlúv uzavretých medzi stranami a pokiaľ ide o zariadenia set - top box Antik Juice, rovnako žalovaný nepreukázal, na základe akého titulu by mala žalobkyňa niesť zodpovednosť za kvalitu poskytovania služieb pri odstraňovaní chýb na týchto zariadeniach. Dôvody, pre ktoré mohol žalovaný ako účastník odstúpiť od zmluvy, upravuje § 43 ods. 4 ZEK. Žalovaný listom zo dňa 26. augusta 2011 reklamoval služby, ktoré neboli predmetom zmluvy, a až listom zo dňa 29. novembra 2011 s označením „Odstúpenie od zmluvy“ od zmluvy odstúpil, avšak žalovaný nepreukázal, že by uvedený list žalobkyni aj doručil (č.l. 260). Na základe uvedeného súd prvej inštancie skonštatoval, že odstúpenie od zmluvy bolo vykonané v rozpore so zákonom, a je teda neplatné.

6. Pokiaľ ide o odstúpenie zo strany žalobkyne, súd prvej inštancie uviedol, že tá odstúpila od zmlúv listom zo dňa 21. decembra 2011, ktorý bol žalovanému doručený dňa 28. decembra 2011. Ako dôvod odstúpenia uviedla neuhradenie faktúr ani v lehote do 45 dní po dni splatnosti, čo je dôvod na odstúpenie v zmysle § 43 ods. 5 písm. b) ZEK. Keďže neuhradené faktúry, pre ktoré žalobkyňa od zmlúv odstúpila, sú predmetom tohto sporu, je nepochybné, že ich žalovaný neuhradil. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobkyňa odstúpila od zmlúv v zmysle zákona a k zániku zmlúv tak došlo dňom, ktorý nasledoval po doručení odstúpenia, t.j. dňom 29. decembra 2011. Predmetom žalobkyňou uplatneného nároku sú peňažné sumy za služby v mesiaci august 2011, september 2011, október 2011, november 2011, december 2011, za obdobie január 2012 až august 2012 ako aj zmluvná pokuta.

7. Pokiaľ ide o sumy za služby v období od augusta 2011 do decembra 2011, súd prvej inštancie skonštatoval, že za dôvodný považoval len nárok na zaplatenie poplatku vo výške 2 918 eur za pripojenie do siete internet za obdobie od septembra 2011, t.j. odkedy považoval za nesporné, že došlo k podpisu Preberacieho protokolu, do decembra 2011, t.j. do doby zániku zmluvy odstúpením zo strany žalobkyne. Teda ide o sumu 11 672 eur (4 x 2 918). Keďže žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku vo výške 3 984,40 eura, ktorú súd prvej inštancie považoval za nespornú, zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 7 687,60 eura, nakoľko mal preukázať, že ide o služby za pripojenie do siete internet, ktoré žalovaný nijako nenamietal, pričom suma mesačného poplatku 2 918, eura bola vyfakturovaná v súlade s bodom 5.1.2 zmluvy o prenájme okruhov.

8. Pokiaľ ide o sumu 3 500 eur titulom mesačného poplatku za prenájom okruhov, súd prvej inštancie nemal tento nárok preukázať, nakoľko žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz v podobe písomného dodatku k zmluve, v zmysle ktorého malo dôjsť k navýšeniu kapacity a z toho plynúceho určenia poplatku vo výške 3 500 eur. Zmluva o prenájme okruhov vo svojom bode 7.4 jednoznačne uvádza, že akékoľvek zmeny je možné vykonať výlučne písomnými dodatkami podpísanými oboma zmluvnými stranami. Navýšenie kapacity je nepochybne zmenou zmluvy, preto o tejto skutočnosti mal byť uzavretý písomný dodatok. Aj z predchádzajúcich zmlúv zo dňa 25. mája 2003 a 1. mája 2005 uzavretých medzi stranami mal súd prvej inštancie preukázať, že takéto zmeny riešili strany sporu medzi sebou uzavretím písomných dodatkov k zmluve. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie tento nárok žalobkyne zamietol.

9. Za nedôvodný považoval súd prvej inštancie aj nárok na zaplatenie sumy 61 612,80 eura, ktorá mala predstavovať sumu mesačných poplatkov za obdobie 8 mesiacov od januára 2012 do augusta 2012 vyúčtovaných v zmysle bodu 5.3 zmlúv z dôvodu, že zmluva mala trvať 24 mesiacov od podpisu preberacieho protokolu a vinou žalovaného došlo k jej predčasnemu zániku. Žalobkyňa vynásobila výška mesačného poplatku s počtom mesiacov zostávajúcich do uplynutia doby 24 mesiacov. Podľa uvedeného tak mali zmluvy trvať do konca augusta 2012, a teda vznik zmlúv je september 2010 tak, ako to súd ustálil v súvislosti s podpisom Preberacieho protokolu. Nárok na zaplatenie sumy 61 612,80 eura považoval súd v celom rozsahu za nedôvodný, pretože sa týka obdobia, kedy už zmluva zanikla v dôsledku odstúpenia. V zmysle § 351 Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“) odstúpením od zmluvy zaniká zmluva a všetky práva a povinnosti strán vyplývajúce zo zmluvy, to znamená, že právny dôvod plnenia dodatočne odpadol. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie tento nárok žalobkyne zamietol.

10. K nároku na zaplataenie zmluvnej pokuty súd prvej inštancie uviedol, že tento považoval za nedôvodný preto, že zmluvnú pokutu považoval za neplatne uzavretú. Občiansky zákonník vo svojom § 544 vyžaduje písomnú dohodu strán o zmluvnej pokute. Zmluvná pokuta, ktorú si žalobkyňa uplatnila, nie je obsahom zmlúv. Je súčasťou všeobecných podmienok, konkrétne bod 16.4, v zmysle ktorého v prípade, ak užívateľ hoci aj bez zavinenia poruší ktorúkoľvek stanovenú zmluvnú povinnosť, je žalobkyňa oprávnená požadovať zaplataenie zmluvnej pokuty, a to až do výšky 1 000 000 Sk v závislosti od závažnosti porušenej povinnosti. Všeobecné podmienky nie sú podpísané zmluvnými stranami. Okrem absencie písomnej formy zmluvnej pokuty mal súd prvej inštancie za to, že takto formulovaná zmluvná pokuta je všeobecná, a nie je možné zistiť, aké sú konkrétne kritériá na určenie výšky zmluvnej pokuty. Žalobkyňa si uplatnila zmluvnú pokutu vo výške 3 319,39 eura (čo predstavuje 100 000 Sk), pričom vôbec nie je zrejmé, na základe čoho dospela k takejto výške, aké porušenie zmluvy sankcionovala a podľa čoho ohodnotila závažnosť porušenia. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie nárok žalobkyne na zaplataenie zmluvnej pokuty zamietol.

11. Žalobkyňa si uplatnila aj úroky z omeškania vo výške 0,05 % denne, pričom výšku úrokov z omeškania odvodzovala od bodu 11.5 všeobecných podmienok. Rovnako ako pri zmluvnej pokute súd prvej inštancie uviedol, že všeobecné podmienky nie sú podpísané zmluvnými stranami a výška úrokov z omeškania uvedená vo všeobecných podmienkach tak nie je výsledkom dohody strán. Na základe uvedeného mala žalobkyňa nárok len na zákonné úroky z omeškania z priznanej sumy poplatku za pripojenie na internet od septembra 2011 do decembra 2011.

12. Na odvolania strán sporu Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 21. februára 2023 4Cob/168/2022-555 rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi istinu 7 687,60 eura a v časti výroku II. o zamietnutí žaloby o zaplataenie istiny 7 303,79 eura ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) potvrdil, v časti výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi úroky z omeškania a vo výroku II. v časti zamietnutého nároku o zaplataenie istiny 88 448,80 eura s príslušenstvom zrušil a vo výroku III. a IV. o trovách konania a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

13. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalovaný v odvolaní žiadnu novú námietku, než tie, s ktorými sa súd prvej inštancie už vysporiadal, nevzniesol. Odvolanie v zásade založil len na všeobecnom nesúhlase s tým, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s argumentáciou procesných strán týkajúcou sa platnosti sporných zmlúv o pripojení a následkom ich zániku.

14. Ďalej uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že tieto písomne uzatvorili dňa 7. apríla 2010 Zmluvu o pripojení do siete internet a Zmluvu o prenájme okruhových, pričom vystupovali v pozícii podnikateľov. Žalovaný uzatvoril sporné zmluvy za účelom ďalšieho výkonu svojej podnikateľskej činnosti, keď služby dodávané žalobkyňou poskytoval pre svojich zákazníkov. Súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu dospel k správne právnemu záveru, že predmetné zmluvy predstavujú platné právne úkony, ktoré boli uzatvorené podľa ZEK a zmluvné vzťahy medzi stranami zanikli výpoveďou žalobkyne v súlade s § 43 ods. 5 písm. b) ZEK. Vzhľadom na systematiku ZEK mal odvolací súd za to, že definícia pojmu účastník zahŕňa koncového užívateľa alebo iného užívateľa. Vzhľadom na to, že právny predchodca žalobkyne ako podnik uzatvoril sporné zmluvy o pripojení so žalovaným ako fyzickou osobou - podnikateľom (živnostníkom), tento spĺňal kritéria účastníka, ktorý je zmluvnou stranou podľa § 43 ods. 1 ZEK, súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že sporné zmluvy boli platne uzatvorené podľa ZEK (lex specialis), pričom odvolací súd uviedol, že záväzkové vzťahy strán sa zároveň podľa § 261 ods. 1 ObZ riadia aj príslušnými ustanoveniami ObZ. Odvolací súd uviedol, že v aplikačnej praxi je nevyhnutné použiť aj princíp preferencie platnosti právnych úkonov, ktoré sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky, čo možno vyjadriť aj tým spôsobom, že za bežných okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol tento úkon neplatný.

15. Odvolací súd taktiež uviedol, že súd prvej inštancie správne posúdil, že odstúpenie žalobkyne z 21. decembra 2011, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 28. decembra 2011 vyvolalo zamýšľané právne

účinky, a to zánik sporných zmlúv z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby žalovaným ani do 45 dní po dni splatnosti (§ 43 ods. 5 písm. b) ZEK, resp. 44 ods. 11 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z.), ktorých úhrady sa napokon žalobkyňa domáhala v tomto konaní. Pokiaľ ide o odstúpenie od zmlúv realizované žalovaným, súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že žalovaný v konaní nepreukázal, že mu žalobkyňa neposkytovala služby podľa sporných zmlúv, resp. tieto boli poskytované vadne, a nedošlo ani k ich odstráneniu. Zároveň správne súd prvej inštancie uviedol, že nemal ani preukázané, že odstúpenie žalovaného zo dňa 29. novembra 2011 bolo právne mu predchodcovi žalobkyne doručené.

16. Odvolací súd upriamil pozornosť na to, že žalobkyňa uplatnila voči žalovanému okrem iného nárok na úhradu ceny služieb podľa sporných zmlúv, ktoré boli uzatvorené v písomnej forme, a v ktorých je jednoznačne uvedený aj ich predmet, teda služby, ktoré sa podnik zaviazal poskytovať pre žalovaného, vrátane ceny za poskytované služby. Nakoľko ide o právny úkon, uzatvorený v písomnej forme, súd prvej inštancie správne vychádzal predovšetkým zo slovného a gramatického výkladu textu sporných zmlúv, na základe ktorého dospel k správne mu záveru, že ich predmetom nebola služba IP TV, resp. rutrovanie multicasu. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že si so žalobkyňou dohodol aj poskytovanie uvedenej služby, resp. s tým spojené služby, odvolací súd uviedol, že takáto služba z uzatvorených sporných zmlúv nevyplýva, pričom formulácia sporných zmlúv je jednoznačná, v dôsledku čoho nevzbudzuje pochybnosti o úmysle zmluvných strán spornými zmluvami tieto služby neupraviť. Opätovne odvolací súd zvýraznil, že predmetom nároku žalobkyne je odplata za poskytované služby na základe uzatvorených sporných písomných zmlúv, a nie na základe iných, prípadne ďalších dojednaní právneho predchodcu žalobkyne so žalovaným. V tejto súvislosti sú bez právneho významu vo vzťahu k uplatnenému nároku zo sporných písomných zmlúv tvrdenia žalovaného o existencii prípadných ďalších dojednaní o poskytovaní služieb IP TV pre žalovaného, ktoré mal podľa neho v konaní potvrdiť svedok, a ktoré sú nad rámec písomne uzatvorených zmlúv o pripojení medzi stranami. Napokon odvolací súd uviedol, že zo znaleckého dokazovania jednoznačne nevyplýva, že nefunkčnosť IP TV bola spôsobená z dôvodov na strane žalobkyne. Z mailovej komunikácie medzi stranami, ktorá je obsahom spisu (č.l. 269) pritom vyplýva, že žalovaný nemal výhrady k IP konektivitě. K linke MC (multicasu) uviedol, že táto aktivita vznikla spoločne návrhom žalobkyne a obchodného partnera ANTIK, ktorý im dodá MC, ktorý nie je zmluvne uzatvorený. Z uvedeného vyplýva, že dodávka služby IP TV, resp. routrovanie multicasu nebolo predmetom záväzku podniku z predmetných písomných zmlúv.

17. Ďalej odvolací súd uviedol, že žalovaný v konaní namietal riadne poskytovanie služieb zo strany podniku. Súd prvej inštancie v odseku 66. odôvodnenia rozsudku konštatoval, že dospel k záveru, že k podpisu preberacieho protokolu došlo 1. septembra 2010, pričom v odseku 73. odôvodnenia rozsudku zároveň uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že k podpisu preberacieho protokolu o poskytovaní služieb na základe sporných zmlúv došlo až v 9/2011, na základe čoho mal preukázané, že žalobkyňa od uvedeného okamihu poskytovala riadne žalovanému služby dohodnuté v sporných zmluvách. Podľa odvolacieho súdu preberací protokol podľa zmluvných dojednaní predstavoval doklad o riadnom poskytovaní služby zo strany podniku. Zásadné logické rozpory v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie ohľadne podpisu preberacieho protokolu (9/2010, resp. 9/2011) pritom zakladajú nielen odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, ale aj samotnú nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k posúdeniu (ne)dôvodnosti nároku na úhradu uplatnených poplatkov za 8/2011.

18. Pokiaľ ide o závery súdu prvej inštancie, že žalobkyňa preukázala dôvodnosť nároku na zaplatenie poplatku za pripojenie do siete internet až za obdobie 9 - 12/2011, tieto považoval odvolací súd za vecne správne, keďže nebolo sporné, že k podpisu preberacieho protokolu došlo najneskôr k 9/2011.

19. Ďalej odvolací súd skonštatoval, že žalobca v priebehu konania, ani v samotnom odvolaní nenamietal ani vecnú nesprávnosť kompenzačnej námietky žalovaného o započítaní vzájomnej pohľadávky vo výške 3 984,40 eura, čo správne súd prvej inštancie považoval ako nespornú skutočnosť. Súd prvej inštancie preto dospel k správne mu záveru o dôvodnosti nároku žalobkyne na úhradu ceny fakturovaných služieb zo Zmluvy o pripojení do siete internet za obdobie 9/2011 až 12/2011, ktorej vadnosť poskytovania zo

strany podniku napokon žalovaný v konaní na súde prvej inštancie ani nerozporoval, zohľadniac kompenzačnú námietku žalovaného v rozsahu 3 984,40 eura, a preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo vyhovujúcej časti o povinnosti žalovaného a o zamietnutí žaloby o zaplatenie istiny 3 984,40 eura (kompenzačná námietka žalovaného), pričom odvolania žalobkyne, čo do zamietajúcej časti a žalovaného, čo do vyhovujúcej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie, neboli dôvodné.

20. Za vecne správne rozhodnutie považoval odvolací súd aj zamietnutie žaloby v časti nároku na zmluvnú pokutu vo výške 3 319,39 eura. Stotožnil sa s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý posúdil nárok na zmluvnú pokutu ako nedôvodný, a to pre neplatnosť jej dojednania z dôvodu nedostatku písomnej formy a neurčitosti. Žalobca odvodzoval nárok na úhradu uplatnenej zmluvnej pokuty s poukazom na bod 16.4 Všeobecných podmienok. Obchodný zákonník nevyžaduje, aby boli obchodné podmienky podpísané zmluvnými stranami. Inak je tomu však v situácii, ak je do nepodpísaných obchodných podmienok zahrnuté také zmluvné dojednanie, pri ktorom zákon výslovne vyžaduje písomnú formu. Podmienkou platnosti písomného právneho úkonu je totiž podpis konajúcej osoby, inak nemôže vyvolať zamýšľané právne následky. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. novembra 2011 vo veci vedenej pod sp. zn. 2Cdo 245/2010), podľa ktorého, ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté - ak im zákon povinne ukladá písomnú formu - sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné. Preukázanie uvedeného v danom prípade zaťažuje žalobkyňu. Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že obchodné podmienky, ktorých súčasťou malo byť dojednanie o zmluvnej pokute, boli osobitne (okrem zmluvy) podpísané konajúcou osobou, teda žalovaným. Dokonca ani netvrdila, že by strany tieto podmienky opatrovali svojim podpisom. Nedodržanie formy, ktorú vyžaduje zákon spôsobuje neplatnosť právneho úkonu. Táto neplatnosť je absolútna, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo. Súd prvej inštancie preto vec správne právne posúdil, keď konštatoval, že nedošlo k platnej dohode o zmluvnej pokute, keďže žalobkyňa nepreukázala, že jej platne vznikol nárok na zmluvnú pokutu, ktorú si uplatnila v konaní s poukazom na bod 16.4 Všeobecných podmienok.

21. Odvolací súd sa nestotožnil s posúdením znenia bodu 16.4 Všeobecných podmienok ako neurčitých, a to s poukazom na to, že požiadavka určitosti vymedzenia povinností zabezpečených zmluvnou pokutou je naplnená aj vtedy, ak tieto tvoria ucelený a identifikovateľný súbor, bez toho, aby boli konkretizované, no z obsahu spisu vyplýva, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty bol žalobkyňou uplatnený iba so všeobecným odôvodnením, že žalovaný porušil jedinou povinnosť z oboch zmlúv uhrádzať dohodnutú cenu za služby, no žalobkyňa jednoznačne skutkovo nevymedzila, za porušenie ktorej konkrétnej povinnosti žalovaného si žalobkyňa uplatňuje zmluvnú pokutu 3 319,39 eura, keďže žalovaný neuhradil viacero faktúr za dodané služby z dvoch samostatných zmlúv, pričom neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že v konaní boli predložené iba Všeobecné podmienky, ktoré sa vzťahujú na Zmluvu o pripojení do siete internet, a nie aj na Zmluvu o prenájme okruhov. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vyhodnotil nárok žalobkyne na uplatnenú zmluvnú pokutu podľa bodu 16.4 Všeobecných podmienok za nedôvodný.

22. Odvolací súd považoval za čiastočne dôvodné odvolanie žalobkyne v časti zamietnutého nároku o zaplatenie 3 501,60 eura (2 918 eur bez DPH) ako poplatku za 8/2011; zaplatenie 2 334,40 eura, zodpovedajúcej hodnote DPH (583,60 eura x 4) zo Zmluvy o pripojení do siete internet za 9 - 12/2011 a poplatku vo výške 21 000 eur (5 x 3 500 eur + DPH) zo Zmluvy o prenájme okruhov, a to s poukazom na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Súd prvej inštancie žalobkyňou uplatnený nárok na poplatok zo Zmluvy o prenájme okruhov za obdobie od 8/2011 - 12/2011 vo výške 21 000 eur (5 x 3 500 eur + DPH) zamietol s odôvodnením, že žalobkyňa nepreukázala, že došlo k uzatvoreniu písomného dodatku k zmluve, ktorým by došlo k navýšeniu kapacity a dôvodnosti účtovania zvýšeného poplatku 3 500 eur/mesiac + DPH. Súd prvej inštancie pritom žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo žalobkyňa nepriznal cenu služby dohodnutej podľa samotnej Zmluvy o prenájme okruhov, kde strany dohodli cenu služby 3 330 eur/mesiac + DPH, ak nemal v konaní preukázané, že nedošlo k navýšeniu kapacity, resp. práva podniku účtovať žalovanému zvýšený poplatok 3 500 eur/mesiac + DPH. Súd prvej inštancie pritom dospel k záveru, že aj služby podľa tejto zmluvy boli žalovanému poskytované bez väd, riadne.

Odvolací súd sa zároveň nestotožnil s námietkou žalovaného, že žalobkyňa skutkovo svoj nárok nevymedzila ako nárok na odplatu „pred navýšením“, ale ako nárok „po navýšení“, keďže žalobkyňa uplatnila v konaní nárok na úhradu ceny poskytovanej služby, pričom sporným v konaní bol iba rozsah jej poskytovania, od ktorého sa odvíjala aj výška účtovanej ceny, na ktorú by mala žalobkyňa nárok, samozrejme za podmienky preukázania jej riadneho poskytovania a existencie platnej dohody o jej výške. Súd prvej inštancie zároveň vôbec neodôvodnil, prečo napriek zneniu bodu 5.5. sporných zmlúv, podľa ktorého odplata za poskytovanie služby určená v bode 5.1. zmlúv je uvedená bez dane z pridanej hodnoty, zamietol (nepri znal) žalobkyňou uplatnený nárok na DPH vo výške 2 334,40 eura z priznaného poplatku 2 918,- eur/mesiac, a to za obdobie 9/2011 až 12/2011 zo Zmluvy o pripojení k sieti internet.

23. Odvolací súd sa pritom nestotožnil s námietkou žalovaného vo vzťahu k uplatnenému nároku na úhradu poplatkov zo Zmluvy o prenájme okruhov, že žalobkyňa vyvodzovala podanou žalobou iný nárok na základe iných skutkových okolností, ako vyplynulo z dokazovania, keďže zo žaloby jednoznačne vyplýva, že si žalobkyňa uplatnila nárok na úhradu ceny poskytovaných služieb na základe zmlúv o pripojení, pričom tento žalobný dôvod predstavuje existenciu konkrétneho hmotnoprávneho vzťahu medzi sporovými stranami, z ktorého vzišlo ohrozenie alebo porušenie subjektívneho práva tvrdené žalobkyňou. Rozhodnutie súdu má pritom v sporovom konaní spravidla charakter deklarácie už existujúcej (prípadne neexistujúcej) hmotnoprávnej povinnosti žalovaného korelujúcej žalobcom tvrdenému subjektívnemu právu.

24. Odvolací súd skonštatoval, že odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti zamietnutého nároku na zapltenie DPH z priznaného poplatku 2 918,- eur/mesiac, a to za obdobie 9/2011 až 12/2011 zo Zmluvy o pripojení k sieti internet a poplatku zo Zmluvy o prenájme okruhov nezodpovedá § 220 ods. 2 CSP, keď súd prvej inštancie sa dôkladne nezaoberal tvrdeniami a námietkami strán, a v časti, v ktorej mal stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, a ako vec právne posúdil, napadnutý rozsudok riadne neodôvodnil, čo zakladá odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

25. Taktiež odvolací súd skonštatoval, že platným odstúpením od zmluvy zanikajú všetky vedľajšie záväzky, vrátane záväzku na zmluvnú pokutu, ktoré boli od existencie hlavného záväzku závislé. Ak však nárok na zmluvnú pokutu vznikol ešte pred odstúpením od zmluvy z dôvodu jej skoršieho porušenia, nárok na zmluvnú pokutu nezaniká, ale je obmedzený len do doby platného odstúpenia od zmluvy. Pokiaľ súd prvej inštancie zamietol nárok žalobkyne na zapltenie 61 612,80 eura, vyúčtovaných podľa bodu 5.3 zmlúv, podľa ktorého znenia sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ zmluva nebude trvať minimálne 24 mesiacov, z dôvodov na strane účastníka, účastník je povinný zaplatiť podniku sumu vo výške rovnajúcej sa paušálnemu mesačnému poplatku podľa bodu 5.1.2 (2 918 eur zo Zmluvy o pripojení do siete internet, resp. 3 330 eur zo Zmluvy o prenájme okruhov) vynásobenému počtom mesiacov zostávajúcich do uplynutia dohodnutej doby, ktorého dôvodnosť žalobkyňa odvodzovala od predčasného zániku zmlúv zavineného žalovaným, a ktorý súd prvej inštancie posúdil podľa § 351 ObZ za nedôvodný s poukazom, že sa mali týkať obdobia po zániku zmlúv v dôsledku odstúpenia žalobkyňou (1/2012 - 8/2012), odvolací súd uviedol, že zo znenia ustanovenia bodu 5.3 zmlúv vyplýva, že nejde o nárok na úhradu odplaty za poskytovanú službu (poplatok), ale o nárok na zmluvnú pokutu, tak ako to napokon uviedla aj žalobkyňa vo svojom podaní z 19. júna 2017, čo jednoznačne vyplýva zo znenia bodu 5.3 predmetných zmlúv, podľa ktorého ide o „sumu rovnajúcu sa výške poplatku“. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil zistený skutkový stav.

26. Pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobkyňou uplatnený úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne nad rozsah zákonných úrokov z omeškania s poukazom na to, že tento bol uvedený v bode 11.5. Všeobecných podmienok, ktoré nie sú podpísané, teda nebol dohodnutý stranami, odvolací súd k dohode o výške úroku z omeškania poukázal na odseky 61. - 62. odôvodnenia tohto rozhodnutia. Na platnosť dohody o výške úrokov z omeškania zákon obligatórne písomnú formu nevyžaduje. V tejto súvislosti však poukázal na to, že odstúpením od zmluvy podľa ObZ zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy, okrem výnimiek vymedzených v ustanovení § 351 ods. 1 ObZ. Všetky právne

následky porušenia zmluvy, ku ktorým došlo do zániku zmluvy odstúpením, zostávajú zachované. Platí to aj pre úroky z omeškania, na ktoré vzniklo veriteľovi právo za dobu od splatnosti peňažného záväzku do zániku zmluvy. Odvolací súd poukázal, že súd prvej inštancie, napriek tomu, že zohľadnil kompenzačnú námietku žalovaného v rozsahu 3 984,40 eura, o ktorú sumu ponížil uplatnený nárok žalobkyne na úhradu poplatkov zo Zmluvy o pripojení k sieti internet, zároveň priznal žalobkyni aj nárok na úroky z omeškania z týchto poplatkov, tak ako boli pôvodne uplatnené v žalobe zo sumy 11 672 eur (4 x 2 918 eur) za celé uplatnené obdobie od ich splatnosti až do zaplatenia, bez toho aby sa vysporiadal s účinkami kompenzácie podľa § 580 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) na uplatnené príslušenstvo. Odvolací súd preto považoval odvolanie žalovaného za čiastočne dôvodné čo sa týka príslušenstva priznanej pohľadávky 7 687,60 eura, a to s poukazom na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

27. Z vyššie uvedených dôvodov musel odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti priznaného príslušenstva a zamietnutia istiny 88 448,80 eura s príslušenstvom zrušiť, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ale ani na jeho zmenu, podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, vrátane závislých výrokov o trovách konania (výrok III. a IV.), a vec vrátiť podľa § 391 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v spore, pretože by nebolo účelné doplniť toto dokazovanie odvolacím súdom. Uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní opätovne komplexne posúdiť nárok na úhradu ceny služieb zo Zmluvy o pripojení k sieti internet za obdobie 8/2011 a zo Zmluvy o prenájme okruhov za obdobie 8/2011 - 12/2011, a pritom zohľadniť, že v bode 5.1 zmlúv je uvádzaná cena bez DPH, práve s poukazom na bod 5.5. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie 61 612,80 eura s príslušenstvom, uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť, či uplatnený nárok podľa znenia bodu 5.3 predstavuje dojednanie o zmluvnej pokute, a v takomto prípade posúdiť existenciu a výšku takéhoto nároku podľa § 544 OZ a § 300 a nasl. ObZ.

28. Proti rozsudku odvolacieho súdu v časti výroku I. týkajúcej sa potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 7 687,60 eura podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“), ktorý žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovení § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP.

29. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP uplatneným voči Zmluve o pripojení do siete internet - 004 formuloval právnu otázku „či žalovaný ako fyzická osoba - podnikateľ (živnostník) spĺňa kritériá účastníka, ktorý je zmluvnou stranou Zmluvy o pripojení a poskytovaní verejnej elektronickej komunikačnej služby - pripojenie do siete internet uzatvorenej dňa 7. apríla 2010 (ďalej aj „zmluva o pripojení“) medzi žalobcom a žalovaným podľa § 43 ods. 1 ZEK účinného k 7. aprílu 2010, a či predmetná zmluva je alebo nie je platná“, pričom odkazoval na znenie § 43, § 5 ods. 5, 6 a 7 ZEK v znení účinnom k 7. aprílu 2010 a uviedol, že medzi účastníkmi nemohlo dôjsť k uzavretiu platnej zmluvy z dôvodu, že žalovaný nie je spotrebiteľ, je podnikateľ - živnostník a v zmysle ustanovení ZEK je zmluvnou stranou zmluvy o pripojení na jednej strane podnik a na druhej strane účastník, t.j. koncový užívateľ, ktorý uzatvorí s podnikom zmluvu o pripojení v pozícii spotrebiteľa. Uviedol, že z právnej úpravy § 5 ods. 6 ZEK vyplýva, že koncový užívateľ je pojmom užším a zahŕňa len fyzické osoby spotrebiteľov, ktoré služby ďalej neposkytujú, a ani prostredníctvom nich neposkytujú ďalšie služby. Súčasne špecifikoval pojem užívateľ a účastník vyplývajúci z právnej úpravy a aplikoval svoj výklad na uvedené právne pojmy v obsahu tohto dovolacieho dôvodu. Názor odvolacieho súdu, že za účastníka zmluvy nie je možné považovať len koncového užívateľa (spotrebiteľa), ale aj akúkoľvek osobu v zmysle ustanovenia § 5 ods. 5 ZEK považoval za arbitrárny a svojvoľný, nezodpovedajúci ustanoveniam ZEK.

30. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolateľ tvrdil, že odvolací súd pochybil aj pri posúdení druhej právnej otázky, „či sa má v prípade zmluvného vzťahu spravujúceho sa ObZ podľa ustanovenia § 261 ods. 1 ObZ použiť výklad zmluvných ustanovení v zmysle §266 ods. 1 v spojení s § 266 ods. 3 a 4 ObZ“, keď neaplikoval pri rozhodovaní ustanovenia § 261 ods. 1 a § 266 ods. 3, 4 ObZ, a nepoužil tieto výkladové pravidlá k výkladu zmluvy o pripojení do siete internet, a súčasne aj vo vzťahu k zmluve o pripojení a poskytovaní verejnej elektronickej komunikačnej služby - prenájom

okruhov uzavretej dňa 7. apríla 2010 (ďalej aj „zmluva o prenájme okruhov“). Odvolací súd podľa jeho názoru pochybil, keď vychádzal len z gramatického a slovného výkladu uvedených zmlúv. V dôvodoch dovolania rozoberal a hodnotil jednotlivé vykonané dôkazy (svedeckú výpoveď, závery znaleckého posudku č. 46/2020, neunesenie dôkazného bremena a bremena tvrdení žalobkyne ohľadne zmluvného vzťahu so spoločnosťou Antik týkajúceho sa služby IPTV) a tvrdil, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že služba IPTV bola obsahom dohody medzi stranami sporu, túto službu ponúkla žalobkyňa žalovanému, a dôvodom jej poskytovania bola aj zmena zmlúv, ktoré boli uzavreté medzi účastníkmi pred uzavretím zmluvy o pripojení a zmluvy o prenájme okruhov. Žalovaný tvrdil, že služba IPTV bola predmetom dohody strán sporu v Zmluve o prenájme okruhov, túto zmluvu mala zabezpečiť pre žalovaného žalobkyňa, ktorá prejavila vôľu k jej uzavretiu a formulovala text tejto zmluvy, čo znamená, že v pochybnostiach o obsahu zmluvy je potrebné pochybnosti vykladať na ťarchu žalobkyne. Ďalej dovolateľ uviedol, že pokiaľ sú uzatvorené zmluvy platné, tak žalovaný listom z 26. augusta 2011 od oboch zmlúv platne odstúpil.

31. Odvolací súd došiel podľa dovolateľa k nesprávnemu záveru, že účastníci zmlúv o pripojení a prenájme okruhov sa dohodli pri Zmluve o prenájme okruhov aj na predmete poskytovania služby rutovanie multikastu, inak povedané služby IPTV.

32. Dovolateľ namietal, že odvolací súd riadne nevyhodnotil vykonané dôkazy, a jeho hodnotenie nie je premietnuté do riadneho odôvodnenia rozhodnutia. Uviedol námietky k postupu odvolacieho súdu pri výklade zmluvy o prenájme okruhov, ako aj zmluvy o pripojení do siete internet - neaplikovanie výkladových pravidiel § 266 Obchodného zákonníka, poukázal na vykonané dôkazy, výpoveď svedka, obsah znaleckého dokazovania, závery skutkových zistení súdov o dôkaznom bremene v súvislosti s participáciou spoločnosťou Antik v predmetnej zmluve a hodnotenie vykonaného dokazovania vrátane samotného obsahu oboch zmlúv.

33. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu z 18. júla 2024 navrhla, aby dovolací súd dovolanie podľa § 448 CSP zamietol a žalobkyni priznal náhradu trov dovolacieho konania. Mala za to, že dovolanie je v časti namietajúcej nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP prípustné, ale nie dôvodné, a v časti namietajúcej nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP, keďže sa netýka nároku, o ktorom by malo byť právoplatne rozhodnuté odvolacím súdom, neprípustné.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či je dovolanie prípustné.

35. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z ustanovení § 419 a nasl. CSP, upravujúcich otázku prípustnosti dovolania, je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovení § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t.j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP. Pritom podľa § 440 CSP je dovolací súd dovolacími dôvodmi viazaný.

36. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

37. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania v prvom rade z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

38. Dovolateľ taktiež vyvodzoval prípustnosť dovolania v prvom rade z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo

alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

39. Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania závisí od toho, ako dovolateľ vysvetlila (konkretizovala a náležite doložila), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzila v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Zo strany dovolateľa bolo preto potrebné, aby konkretizoval právnu otázku riešenú odvolacím súdom spolu s uvedením riešenia aplikovaného odvolacím súdom a uviedol, ako mala byť právna otázka vyriešená správne (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Obdo/42/2018 z 21.08.2018, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. 83/2018). Prípustnosť dovolania sa vždy vzťahuje na právnu otázku, ktorej vyriešenie viedlo k záverom uvedeným v rozhodnutí odvolacieho súdu.

40. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnou aplikáciu právneho predpisu ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/222/2009 z 26.02.2010).

41. Dovolací súd konštatuje, že dovolaním napadnutý výrok odvolacieho súdu sa týka výlučne plnenia zo Zmluvy o pripojení (bod 73. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, bod 58. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu).

42. Podľa § 5 ZEK v znení účinnom k 7. októbru 2010, elektronická komunikačná služba (ďalej len „služba“) je služba obvykle poskytovaná za úhradu, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov v sieťach, vrátane telekomunikačných služieb a prenosových služieb v sieťach používaných na rozhlasové a televízne vysielanie. Služba nie je poskytované obsahu ani zabezpečenie alebo vykonávanie redakčného dohľadu nad obsahom prenášaný pomocou sietí a služieb a nezahŕňa služby informačnej spoločnosti, ktoré nespočívajú úplne alebo prevažne v prenose signálov sieťami.(1) Verejná služba je verejne dostupná služba, o ktorej používanie sa môže uchádzať každý záujemca. Verejná telefónna služba je verejná služba na uskutočnenie a príjem národných a medzinárodných volaní a na prístup k tiesňovým volaniam prostredníctvom jedného alebo viacerých čísel národného alebo medzinárodného číslovacieho plánu.(2) Volanie je elektronické komunikačné spojenie zostavené prostredníctvom verejnej telefónnej služby, ktoré umožňuje obojsmernú komunikáciu v reálnom čase.(3) Prevádzkyschopnosť služieb je také nastavenie prenosových parametrov služby, pridružených prostriedkov a rozhraní, ktoré umožňuje komunikáciu medzi koncovými užívateľmi alebo medzi koncovým užívateľom a podnikom poskytujúcim službu prostredníctvom technologicky rôznych sietí.(4) Užívateľ je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá používa alebo požaduje poskytovanie verejne dostupnej služby. Za užívateľa sa na účely tohto zákona považuje aj účastník a koncový užívateľ, ak sa ďalej neustanovuje inak.(5) Koncový užívateľ je osoba, ktorá používa alebo požaduje verejne dostupnú službu a túto službu ďalej neposkytuje a ani prostredníctvom nej neposkytuje ďalšie služby. Koncový užívateľ je spotrebiteľ a v prípade rozhlasových a televíznych programových služieb aj poslucháč a divák.(6) Účastník je ten koncový užívateľ, ktorý uzavrel s podnikom poskytujúcim verejné služby zmluvu o pripojení.(7)

43. Podľa § 43 ZEK v znení účinnom k 7. októbru 2010, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.(1) Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.(2) Zmluva o pripojení zaniká

- a) uplynutím času, na ktorý bola uzavretá,
- b) dohodou účastníkov zmluvy,
- c) odstúpením od zmluvy,

d) výpoveďou,

e) ak tak ustanovuje osobitný predpis.(3)

Účastník môže odstúpiť od zmluvy o pripojení bez sankcií, ak mu podnik

a) oznámi zmenu zmluvných podmienok najmenej jeden mesiac vopred a účastník tieto zmeny neakceptuje,

b) neoznámil podstatnú zmenu zmluvných podmienok najmenej jeden mesiac vopred, alebo ho neinformoval najmenej jeden mesiac vopred o jeho práve odstúpiť od zmluvy o pripojení bez sankcií, ak tieto zmeny neakceptuje, najneskôr však do troch mesiacov odo dňa, kedy bol podnik podľa § 42 ods. 3 písm. e) povinný oznámiť účastníkovi podstatnú zmenu zmluvných podmienok,

c) opakovane ani po reklamacii neposkytuje verejnú službu podľa zmluvy o pripojení alebo ju poskytuje s podstatnými vadami,

d) opakovane neodstráni reklamovanú závalu verejnej služby v určenom čase.(4)

Podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník

a) opakovane neoprávnene zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti,

b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,

c) pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí,

d) opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania,

e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.(5)

Účastník môže vypovedať zmluvu o pripojení uzavretú na dobu neurčitú z akéhokoľvek dôvodu alebo bez udania dôvodu.(6)

Podnik môže vypovedať zmluvu o pripojení, ak ďalej nemôže poskytovať verejnú službu v dohodnutom rozsahu alebo v potrebnej kvalite z dôvodov technickej neuskutočniteľnosti ďalšieho poskytovania služby okrem univerzálnej služby. Ak podnik vypovie zmluvu o pripojení z dôvodu modernizácie verejných služieb, s ktorou je spojené ukončenie poskytovania verejnej služby podľa uzavretej zmluvy o pripojení, je povinný s výpoveďou doručiť účastníkovi ponuku na poskytovanie inej, technicky a cenovo blízkej verejnej služby s jej zvýhodneným zriadením.(7)

Výpovedná lehota je upravená vo všeobecných podmienkach a je rovnaká pre obe zmluvné strany.(8)

44. Napriek tomu, že dovolateľ v dôvodoch podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP neuviedol, z akých dôvodov nemôže byť účastníkom zmluvy o pripojení uzavretej podľa § 43 ods. 1 ZEK podnikateľ živnostník, a neuviedol argumenty, ktoré by preukazovali správnosť jeho záveru, že účastníkom zmluvy o pripojení podľa § 43 ods. 1 ZEK môže byť iba koncový užívateľ, ktorý je spotrebiteľ, a nemôže ním teda byť žalovaný, dovolací súd pristúpil k prieskumu dovolacieho dôvodu uplatneného podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, a zaoberal sa právnou otázkou, ktorú v tomto dovolacom bode dovolateľ formuloval.

45. Užívateľ je širší pojem upravený § 5 ods. 5 ZEK, ktorý zahŕňa podľa názoru dovolacieho súdu, v súlade s názorom odvolacieho súdu, účastníka definovaného v § 5 ods. 7 ZEK, konečného užívateľa (spotrebiteľa), ktorého status je upravený v § 5 ods. 6 ZEK. Pokiaľ by zákonodarca mal v úprave § 5 ods. 6 ZEK na mysli, že koncovým užívateľom v zmluve o pripojení musí byť len spotrebiteľ, nedefinoval by v ZEK pojem koncový užívateľ (§ 5 ods. 6 ZEK), pojem účastníka v § 5 ods. 7 ZEK, v § 5 ods. 5 ZEK pojem užívateľa na účely ZEK ako účastníka a koncového účastníka. V § 43 ZEK používa zákonodarca pojem účastník, nepoužíva pojem koncový užívateľ, čo je synonymum spotrebiteľa, podľa úpravy § 5 ods. 6 ZEK.

46. Dovolací súd konštatuje, že dovolacia otázka špecifikovaná dovolateľom v dovolacom dôvode podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP je otázkou, ktorá má priamy súvis s rozhodovaním súdov v inštančnom postupe, a jej vyriešenie bolo pre rozhodovanie vo veci kľúčové, keďže platnosť Zmluvy o pripojení závisí od otázky, či jej zmluvnou stranou môže byť fyzická osoba - podnikateľ, a či fyzická osoba - podnikateľ (v danom prípade žalovaný) spĺňa kritériá účastníka zmluvy uzavretej podľa § 43 ods. 1 ZEK. Pri akceptácii názoru dovolateľa v tomto dovolacom bode, vo vzťahu k účastníkom, ktorí uzavreli zmluvu podľa § 43 ods. 1 ZEK, by nebolo možné s podnikateľom, nielen živnostníkom, takúto zmluvu uzavrieť, ale výlučne len so spotrebiteľom, čo by podľa názoru dovolacieho súdu obchádzalo samotný účel a predmet ZEK.

47. Dovolací súd konštatuje, že Zmluvu o pripojení mohol so žalobkyňou ako podnikom, ktorý je poskytovateľom služieb (pripojenie do siete internet) uzavrieť podľa § 43 ods. 1 ZEK účinného k 7.

aprílu 2010 aj podnikateľ - živnostník, nielen spotrebiteľ ako konečný užívateľ.

48. Dovolací súd sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu vyjadreným najmä v bode 46. odôvodnenia jeho rozhodnutia, v súlade aj s názorom vysloveným súdom prvej inštancie, a vo väzbe aj na ďalšie body, predchádzajúce a nasledujúce, rozhodnutia odvolacieho súdu. Tento dovolací dôvod vyhodnotil ako nedôvodný.

49. Dovolací súd konštatuje, že v dovolacom dôvode podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, ktorý je súčasťou aj odvolacích dôvodov žalovaného proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, dovolateľ poukazoval, že odvolací súd riadne nevyhodnotil vykonané dôkazy, a jeho hodnotenie nie je premietnuté do riadneho odôvodnenia rozhodnutia. Dovolateľ uviedol námietky k postupu odvolacieho súdu pri výklade zmluvy o prenájme okruhov, ako aj zmluvy o pripojení do siete internet - neaplikovanie výkladových pravidiel § 266 Obchodného zákonníka, poukázal na vykonané dôkazy, výpoveď svedka, obsah znaleckého dokazovania, závery skutkových zistení súdov o dôkaznom bremene v súvislosti z participáciou spoločnosťou Antik v predmetnej zmluve a hodnotenie vykonaného dokazovania vrátane samotného obsahu oboch zmlúv.

50. K tomuto dovolaciemu dôvodu, ktorý je súčasťou aj odvolacích dôvodov žalovaného proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, dovolací súd konštatuje, že z obsahu dovolacích námietok vyplýva, že tento dovolací dôvod sa týkal len výkladu Zmluvy o prenájme okruhov, i keď dovolateľ žiadal aplikovať výkladové pravidlá aj na Zmluvu o pripojení. Keďže predmetom dovolacieho konania je len výrok odvolacieho súdu týkajúci sa povinnosti zaplatiť 7 687,60 eura vyplývajúcej zo Zmluvy o pripojení, neboli splnené zákonné podmienky na dovolací prieskum z týchto dovolacích dôvodov vo vzťahu k Zmluve o prenájme okruhov, a na zisťovanie, či bolo potrebné, aby odvolací súd vo vzťahu k tejto zmluve (Zmluva o prenájme okruhov) aplikoval výkladové pravidlá upravené v § 266 ObZ, a posúdil, či súčasťou predmetu plnenia tejto zmluvy bola aj služba IPTV.

51. Keďže predmetom dovolacieho prieskumu bol priznaný nárok žalobkyne voči žalovanému na zaplatenie 7 687,60 eura vyplývajúci zo Zmluvy o pripojení, neboli splnené zákonné podmienky, aby sa z dovolacími dôvodmi uplatnenými podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolací súd zaoberal aj vo vzťahu k Zmluve o prenájme okruhov.

52. V dovolacom dôvode podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP) dovolateľ poukazoval na nutnosť aplikácie výkladových pravidiel § 266 ObZ na Zmluvu o pripojení. Táto námietka nebola konkretizovaná, ako v prípade Zmluvy o prenájme okruhov, v rámci ktorej dovolateľ tvrdil, že súčasťou plnenia žalobkyne voči žalovanému na základe tejto zmluvy (o prenájme okruhov) bola aj služba IPTV. Žalovaný spochybňoval v dovolaní, ako aj v odvolaní, len platnosť zmluvy o pripojení, a to len z dôvodov podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Námietky špecifikované v dovolacom dôvode uplatnenom podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP sa týkajú tvrdení, že súčasťou Zmluvy o prenájme okruhov bola aj služba IPTV. Čo sa týka predmetu plnenia zo Zmluvy o pripojení, žalovaný nenamietal predmet tejto zmluvy, ani kvalitu pripojenia na internet, a to ani v obsahu dovolacích dôvodov (v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP), ani v priebehu konania, čo vyplýva zo zdôvodnenia rozhodnutí súdov rozhodujúcich v inštančnom postupe (bod 68. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu). Navyše dovolateľ v dovolacích dôvodoch uplatnených podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP nešpecifikoval nedostatky postupu odvolacieho súdu pri aplikácii výkladových pravidiel v prípade Zmluvy o pripojení, nebol z jeho strany špecifikovaný konkrétny dovolací dôvod, ktorý by mohol byť predmetom dovolacieho prieskumu vo vzťahu k Zmluve o pripojení.

53. Keďže predmetom dovolacieho konania neboli a nemohli byť nároky uplatnené zo Zmluvy o prenájme okruhu, nie je možné sa námietkou špecifikovanou dovolateľom ako dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP zaoberať, nakoľko nie je možné, aby sa dovolací súd zaoberal skutočnosťou, či z hľadiska výkladových pravidiel, na ktoré poukazoval dovolateľ, je možné posúdiť a zistiť, či služba IPTV bola obsahom Zmluvy o prenájme okruhov.

54. V tomto smere považoval dovolací súd uvedený dovolací dôvod za nešpecifikovaný vo vzťahu k predmetu dovolacieho prieskumu (prvá časť výroku I odvolacieho súdu), a vyhodnotil dovolanie v tejto časti za neprípustné.

55. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd po právnej stránke správne posúdil a vyriešil relevantné (kľúčové) právne otázky, na riešení ktorých spočívalo dovolanie

napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Nakoľko, ako už bolo uvedené vyššie, dovolanie podané dovolateľom podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP nie je dôvodné, dovolací súd ho v zmysle ustanovenia § 448 CSP zamietol.

56. Dovolací súd konštatuje, že rozhodnutie odvolacieho súdu je riadne zdôvodnené, vo vzťahu k hodnoteniu vykonaných dôkazov (bod 32. odôvodnenia tohto rozhodnutia). Dovolací súd konštatuje nedôvodnosť dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

57. Úspešnou stranou v dovolacom konaní bola žalobkyňa, ktorej vznikol proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania. O ich výške rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

58. Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.